Trong dòng đời hối hả, đã bao lần chúng ta dừng lại một chút để nghĩ về cuộc sống của mình? Mỗi một đời người phải trải qua biết bao nhiêu thăng trầm, lo toan, phiền muộn. Nhưng cuộc sống thì cứ trôi đi ào ào như cơn lũ, làm cuộc đời cứ xoay chuyển liên tục,… chúng ta cứ tất bật, cứ mải mê chạy theo, bỏ lại sau lưng tất cả để rồi nhìn lại ta chẳng được gì….Cuộc sống không phải lúc nào cũng màu hồng và bầu trời không phải lúc nào cũng chỉ có nắng. Nhưng nếu kịp nhận ra những niềm vui nho nhỏ trong một khoảnh khắc nào đó, thì tại sao không chớp lấy cơ hội đó và sống với những phút giây đang sống, thay vì cứ mãi mơ về một niềm vui lớn nào đó ở xa xôi.

Đó là suy nghĩ của con sau khi con được đi làm thiện nguyện ở bệnh viện, phát quà cho những trẻ em bị bệnh nặng có hoàn cảnh khó khăn cùng với cô Liễu Duyên. Thật sự, nếu nhìn lại những khó khăn mà con phải trải qua không đáng là gì so với những điều mà những em nhỏ và gia đình em phải chịu đựng. Hoàn cảnh con có khó khăn, nhưng con có được sức khỏe, đúng như câu nói: sức khỏe là tài sản lớn nhất của đời người, chỉ cần có sức khỏe thì việc gì ta cũng có thể làm. Những đứa trẻ mới sinh ra, mới chỉ sống được vài năm thì phải làm bạn với chiếc giường bệnh, mặc dù các em chưa biết được căn bệnh các em đang mang, nhưng người nhà các em, nhất là người làm ba, làm mẹ thì thật sự đau khổ, nhìn những khuôn mặt lo âu, vất vả nuôi con trong bệnh viện mà con cảm thấy thật xót thương. Còn có cả trường hợp, mẹ mắc bệnh thần kinh mà cũng phải vào nuôi con ở bệnh viện, đến cả con mình mắc bệnh gì cũng không nhớ, và còn gì đáng thương hơn khi chị đó không có chồng, không có nghề nghiệp ổn định, ai kêu việc gì thì làm việc đó. Vì sao lại có những trường hợp như vậy, có phải cuộc đời có quá bất công không?

Mỗi người sinh ra ai cũng có một hoàn cảnh riêng, người thì giàu có, kẻ thì nghèo khổ, người thì khỏe mạnh, người thì ốm đau, bệnh tật, nhưng đó không quyết định số phận của họ, bởi vì số phận của mỗi người đều do chính họ quyết định và cuộc đời phụ thuộc rất nhiều vào suy nghĩ của ta hơn là hoàn cảnh của ta. Bởi vậy, cho dù có gặp nhiều khó khăn sau này thì con cũng sẽ không lùi bước, vẫn sẽ tiếp tục phấn đấu để có thể vượt qua được hoàn cảnh và đạt được những gì con mong đợi và có thể giúp đỡ những hoàn cảnh khó khăn như những đứa trẻ tội nghiệp đó.

Đã là một cuộc đời thì chúng ta đều phải sống và sống như thế nào thì cũng phải sống hết trọn một đời người. Sống yêu thương, hoà hợp, sống chân thành, vị tha

hay sống ích kỷ, vụ lợi, xấu xa, bẩn thỉu,…. Không ai có thể chọn cho mình một nơi sinh ra nhưng chúng ta có quyền chọn cho mình một mục đích sống. Vậy tại sao ta không chọn một cuộc sống mang nhiều ý nghĩa, để có thể tự hào nhìn cuộc đời bằng ánh mắt đầy hy vọng, và để thấy sự hoàn hảo bên trong một con người hướng đến sự hoàn thiện. Ít có ai thấy được giá trị của một cuộc sống bình thường, một việc làm đơn giản tuy không lớn nhưng mang lại nhiều niềm hạnh phúc. Đối với con, hạnh phúc đôi khi đơn giản chỉ là có thể nhìn thấy được nụ cười của mẹ khi nghe tin con đậu đại học, những nụ cười của những đứa trẻ đang mắc bệnh khi nhận được quà, khuôn mặt đầy hy vọng của những người ba, người mẹ.
Sống với một tâm hồn trong sáng, luôn hướng đến những mục đích tốt đẹp. Sống vì mọi người xung quanh, lấy niềm vui của mọi người làm niềm vui của chính mình thì cuộc đời này sẽ không còn mang đến những đau khổ hay bi luỵ, thay vào đó là những hạnh phúc vui tươi, là yêu thương, chia sẻ,… và cuộc đời này sẽ mãi mãi là một màu xanh hy vọng.

Sinh viên

Trần Thị Hà Phương.